

ಬಂದಿತು! ಇಂತಹ ರೂಪು! ಇಂತಹ ಸದಸದ್ವಿಚಾರ ವಿವೇಕವನ್ನು ತೋರುತ್ತಿರುವ ಮುಖ! ಇಪ್ಪಗಳು ಹೇಮಲತೆಗಲ್ಲಿದೆ ಮತ್ತಾರಿಗುಂಟು? ಅರಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಸಂಗವು ಮಗಿಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ನೂರಾರು ಮಂದಿ ತಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದರು...’ (ಪುಟ 74)

ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿರುವ ಹೆಸರುಗಳೂ ಕ್ರೈಸ್ತ ಮತದ ಮತ್ತು ಮತಾವಲಂಬಿಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುವಂತಹ. ಗುಡೋವಿಲ್ ಮಿಸ್ ಮತ್ತು ವೇದಮಿಶ್ರಯ್ಯ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. (ಮೌಲಿಕಿಗರ ‘ಕೂರಾರು ಪತ್ರಿಕೆ’ಯಲ್ಲಿ ಮತಾಂತರಗೆಂದ ನಾಯಕ ಮೊದಲಿದ್ದ ಉರು ‘ಕೃಷ್ಣಪುರ’, ಕ್ರೈಸ್ತ ಮಿಷನರಿಗಳಿರುವ ಮತ್ತು ಅವನು ಮುಂದೆ ರಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ಉರು ‘ದೇವಪುರ’ ಎನ್ನುಪುದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು).

ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಷ್ಣಯ್ಯ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಎದುರಾಗಿಸಿ, ಚರ್ಚಿನಿಂದೂ ಧರ್ಮವು ತಿರಸ್ಥಾರ್ಯಿಯೋಗ್ಗೆ ಎಂದು ಒಂದು ಸಂಕಢನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದರೆ, ಆ ಕಾಲದ ವಾಸ್ತವದ ಕೆಲವು ವಿವರಗಳು ಈ ಸಂಕಢನವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಘನ ವೇದಮಿಶ್ರಯ್ಯ ಪ್ರಭಾಕರಸಿಗೆ ತಮ್ಮ ಜರ್ತೆಗೆ ಉಲ್ಲಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಕ್ರೈಸ್ತ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಉಲ್ಲಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ್, ‘ವೇದಮಿಶ್ರಯ್ಯನವರು ಅವನ ಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿದು - ‘ಸೋದರರೇ, ನಿಮಗೆ ಅಷ್ಟ ಸರಿಬೇಳಿದಿರ್ದೇ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಬಳಿ ಇರುವ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಗೃಹಸರ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಕೋಣೆಯನ್ನು ತೆರೆವು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡುತ್ತೇನೆ. ನಿಂತು ಅಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಿದುಕೊಂಡರೆ ಸಕಲವೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದು’ ಎಂದರು’ (ಪುಟ 28). ನಂತರ ಪ್ರಭಾಕರಸಿಗೆ ಉಲ್ಲಿದುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸಮೀಪದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಅವನ ಉಂಟಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭೋಜನಗೃಹದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಭಾಕರನು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಒಳಪಂಗಡಗಳ ಕುರಿತು ಜಾಗೃತನಾಗಿರುವುದನ್ನು

ಹಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭೋಜನಗೃಹದ ಅಧಿಕಾರಿಯು, ‘ಅದಿಗೆ ಸಿದ್ಧಾಗಿದೆ. ಭೋಜನಕ್ಕೆ ದಯಿಮಾಡಬೇಕು’ ಎಂದು ಕರೆದಾಗ, ಪ್ರಭಾಕರನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇತು ಸುಮುಖಿಸಿದ್ದನು. ಅವನಂತರ ‘ನೀವಾವ ಬಗೆಯವರು ಸ್ವಾಮಿ?’ ಎಂದನು.

‘ನಾವು ವೈಷ್ಣವರು, ಮುದ್ರೆ ಹಾಕುತ್ತಾರಲ್ಲಾ, ಅಂತಹವರು.’

ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದರೆ, ಪ್ರಭಾಕರ ಮತ್ತು ಹೇಮಲತೆಯ ವಿವಾಹ ಪ್ರಸಾಪವನ್ನು ಗುಡೋವಿಲ್ ಮಾಡುವಾಗ, ಇಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಳಿಬ್ಬಿರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮದುಬೆಯನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪ್ರಯೋಧಿತರು ನಡೆಸುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ. ‘ಜಾತಿಯ ಹಳತಂಡಗಳನ್ನು ಮಿಲುವುದು ಕಷ್ಟ ಎಂದು ಕಾದಂಬರಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ’ ಎಂದು ಜಯಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವೆ (ತಮ್ಮ ಜಂಗಿಪ್ಪೆ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ) ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಹಾಗೆ ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ ಕಾದಂಬರಿಯು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪತ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಾಗುತ್ತದೆ.

ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜಾತಿ ವೈವಸ್ಥೆಯ ಒಳಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕಾಳಿಸಿಕೊಡುವುದು ಮತ್ತು ಜಾತಿಯನ್ನು ಮೀರುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ ಎನ್ನುಪುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದೇ ಲೇಖಕರ ಉದ್ದೇಶ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

ಕಾದಂಬರಿಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾಕರ ತನ್ನ ವಕೀಲಿ ವೃತ್ತಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಅದಿತೆಂಬ ದೂರಾಲೋಚನೆಯಿಂದಲೂ (‘ಸಾಂಧಿಕ ಸಂಸಗರಗಳಿಗೆ ಚೊರತೆಯಂಟಾಗುವುದಂಬ ಭೀತಿಯಿಂದ’) ಮತಾಂತರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮುಂದೂಡುತ್ತಿರುವನೆಂಬ ಸೂಚನೆಯೂ ಇದೆ. ಕಾದಂಬರಿಕಾರರು ವಾಸ್ತವದ ಗಟ್ಟಿನಲದ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ತಮ್ಮ ಕಾಲದ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳನ್ನು ದಾಳಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇದೆಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟು ಕಾದಂಬರಿಗೆ ಪ್ರೌಪಗಾಂಡಿಸ್ತೇ ಅಶಯವಿದ್ದರೂ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಬಿರುಕುಗಳು ಇದನ್ನು ಅಧ್ಯಯನಯೋಗ್ಯ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನಾಗಿಸಿವೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದಕ್ಕೆ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮಹತ್ವಿದೆ.